

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

UMOWA WEWNĘTRZNA

między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranych w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP-UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ, ZEBRANI W RADZIE,

UWZGLĘDNIAJĄC Traktat o Unii Europejskiej,

UWZGLĘDNIAJĄC Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

PO KONSULTACJI z Komisją Europejską,

PO KONSULTACJI z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisana w Kotonu 23 czerwca 2000 r. ⁽¹⁾, zmieniona po raz pierwszy w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. ⁽²⁾, a po raz drugi w Wagadugu w dniu 22 czerwca 2010 r. ⁽³⁾ („umowa o partnerstwie AKP-UE”), ustanawia definicję protokołów finansowych obejmujących każdy pięcioletni okres.
- (2) W dniu 17 lipca 2006 r. przedstawiciele rządów państw członkowskich, zebrani w Radzie, przyjęli Umowę wewnętrzną w sprawie finansowania pomocy wspólnotowej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2008–2013 zgodnie z umową o partnerstwie AKP-UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu WE ⁽⁴⁾.
- (3) Decyzja Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską ⁽⁵⁾ („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”), pozostaje w mocy do dnia 31 grudnia 2013 r. Przed tą datą powinna zostać przyjęta nowa decyzja.
- (4) W celu wprowadzenia w życie umowy o partnerstwie AKP-UE i decyzji o stowarzyszeniu zamorskim należy ustanowić 11. Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) oraz określić procedurę przydzielania środków i wnoszenia przez państwa członkowskie wkładów na pokrycie tych środków.
- (5) Zgodnie z załącznikiem Ib do umowy o partnerstwie AKP-UE Unia i jej państwa członkowskie dokonały – wraz z państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku („państwa AKP”) – przeglądu wyników, oceniając stopień realizacji zobowiązań i wypłat.
- (6) Należy ustalić reguły zarządzania w ramach współpracy finansowej.
- (7) Należy ustanowić przy Komisji Komitet Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich („Komitet EFR”) oraz podobny Komitet przy Europejskim Banku Inwestycyjnym (EBI). Należy zharmonizować prace Komisji i EBI prowadzone w ramach stosowania umowy o partnerstwie AKP-UE i odpowiednich postanowień decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 28.10.2005, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 247 z 9.9.2006, s. 32.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2001, s. 1.

- (8) Polityka Unii w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju jest realizowana zgodnie z milenijnymi celami rozwoju przyjętymi przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 8 września 2000 r. oraz ich późniejszymi zmianami.
- (9) Dnia 22 grudnia 2005 r. Rada i przedstawiciele rządów państw członkowskich, zebrani w Radzie, Parlament Europejski i Komisja przyjęli wspólne oświadczenie w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: Konsensus europejski ⁽¹⁾.
- (10) Dnia 9 grudnia 2010 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie wzajemnej rozliczalności i przejrzystości – czwarty rozdział unijnych ram operacyjnych skuteczności pomocy. Konkluzje te zostały dodane do ujednoliconej wersji ram operacyjnych skuteczności pomocy, potwierdzając postanowienia umów zawartych zgodnie z Deklaracją paryską w sprawie skuteczności pomocy (2005 r.), Unijnego kodeksu postępowania w sprawie komplementarności i podziału pracy w ramach polityki na rzecz rozwoju (2007 r.) oraz unijnych wytycznych dotyczących Programu działania z Akry (2008 r.). W dniu 14 listopada 2011 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko UE, w tym w odniesieniu do unijnej gwarancji przejrzystości oraz innych aspektów przejrzystości i odpowiedzialności, na IV Forum Wysokiego Szczebla Skuteczności Pomocy w południowokoreańskim Busanie, który zaowocował między innymi, Dokumentem Końcowym z Busan. Unia i jej państwa członkowskie uzgodniły Dokument Końcowy z Busan. W dniu 14 maja 2012 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie zwiększania wpływu unijnej polityki rozwoju: program działań na rzecz zmian oraz w sprawie przyszłego podejścia do wsparcia budżetowego UE na rzecz państw trzecich.
- (11) Należy mieć na uwadze cele oficjalnej pomocy rozwojowej, o których mowa w konkluzjach, wspomnianych w motywie 10. W sprawozdaniach składanych państwom członkowskim i Komitetowi Pomocy Rozwojowej OECD dotyczących wydatków w ramach 11. EFR Komisja powinna odróżnić działania w ramach oficjalnej pomocy rozwojowej od innych działań.
- (12) W dniu 22 grudnia 2009 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie stosunków UE z krajami i terytoriami zamorskimi (KTZ).
- (13) Stosowanie niniejszej umowy powinno być zgodne z decyzją Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określającą organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych ⁽²⁾.
- (14) Aby uniknąć ewentualnych przerw w finansowaniu w okresie od marca do grudnia 2020 r., należy określić taki sam okres stosowania wieloletnich ram finansowych 11. EFR jak w przypadku wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii. Należałoby zatem wyznaczyć ostateczną datę zaciągania zobowiązań na środki 11. EFR na dzień 31 grudnia 2020 r., zamiast na 28 lutego 2020 r., który jest datą końcową stosowania umowy o partnerstwie AKP-UE.
- (15) W oparciu o podstawowe zasady zawarte w umowie o partnerstwie AKP-UE cele 11. EFR to: likwidowanie ubóstwa, trwały rozwój i stopniowa integracja państw AKP z gospodarką światową. Kraje najmniej rozwinięte powinny być traktowane w sposób uprzywilejowany.
- (16) W celu wzmocnienia współpracy społeczno-gospodarczej między najbardziej oddalonymi regionami Unii a państwami AKP, a także krajami i terytoriami zamorskimi w regionie Karaibów, w Afryce Zachodniej i na Oceanie Indyjskim w rozporządzeniach dotyczących Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i europejskiej współpracy terytorialnej należy przewidzieć zwiększenie środków przydzielonych na lata 2014–2020 na taką współpracę między nimi,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ 1

ZASOBY FINANSOWE

Artykuł 1

Zasoby 11. EFR

1. Państwa członkowskie ustanawiają niniejszym jedenasty Europejski Fundusz Rozwoju, „11. EFR”.

2. 11. EFR składa się z:

a) kwoty 30 506 mln EUR (w cenach bieżących) wniesionej przez państwa członkowskie, jak następuje:

Państwo członkowskie	Klucz do ustalenia wkładu (%)	Wkład w EUR
Belgia	3,24927	991 222 306
Bułgaria	0,21853	66 664 762

Państwo członkowskie	Klucz do ustalenia wkładu (%)	Wkład w EUR
Republika Czeska	0,79745	243 270 097
Dania	1,98045	604 156 077
Niemcy	20,5798	6 278 073 788
Estonia	0,08635	26 341 931
Irlandia	0,94006	286 774 704
Grecja	1,50735	459 832 191
Hiszpania	7,93248	2 419 882 349
Francja	17,81269	5 433 939 212
Chorwacja (*)	0,22518	68 693 411
Włochy	12,53009	3 822 429 255
Cypr	0,11162	34 050 797

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30.

Państwo członkowskie	Klucz do ustalenia wkładu (%)	Wkład w EUR
Łotwa	0,11612	35 423 567
Litwa	0,18077	55 145 696
Luksemburg	0,25509	77 817 755
Węgry	0,61456	187 477 674
Malta	0,03801	11 595 331
Niderlandy	4,77678	1 457 204 507
Austria	2,39757	731 402 704
Polska	2,00734	612 359 140
Portugalia	1,19679	365 092 757
Rumunia	0,71815	219 078 839
Słowenia	0,22452	68 492 071
Słowacja	0,37616	114 751 370
Finlandia	1,50909	460 362 995
Szwecja	2,93911	896 604 897
Zjednoczone Królestwo	14,67862	4 477 859 817
OGÓŁEM	100,00000	30 506 000 000

(*) Szacowana kwota.

Kwota 30 506 mln EUR jest dostępna od momentu wejścia w życie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, z czego:

- (i) 29 089 mln EUR będzie przydzielone państwom AKP;
 - (ii) 364,5 mln EUR będzie przydzielone KTZ;
 - (iii) 1 052,5 mln EUR będzie przydzielone Komisji na wydatki wspierające, o których mowa w art. 6, związane z programowaniem i wprowadzaniem w życie 11. EFR; z czego co najmniej 76,3 mln EUR ma być przydzielone Komisji na działania wspierające służące zwiększeniu wpływu programów EFR, o których mowa w art. 6 ust. 3;
- b) z wyjątkiem dotacji na finansowanie dotacji na spłatę odsetek, do środków finansowych, o których mowa w załącznikach I i Ib do umowy o partnerstwie AKP-UE oraz w załącznikach II A i II Aa do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim, przydzielonych na podstawie 9. i 10. EFR w celu sfinansowania zasobów Instrumentu Inwestycyjnego nie ma zastosowania decyzja 2005/446/WE⁽¹⁾ ani pkt 5 załącznika Ib do umowy o partnerstwie AKP-UE, w którym określono daty, po których nie będą już zaciągane zobowiązania dotyczące środków z 9. i 10. EFR. Środki te są przenoszone do 11.

⁽¹⁾ Decyzja 2005/446/WE Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie z dnia 30 maja 2005 r. ustalająca datę, po upływie której nie będą przyznawane środki z dziewiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) (Dz.U. L 156 z 18.6.2005, s. 19).

EFR i zarządzane zgodnie z instrumentami wykonawczymi do 11. EFR dla środków, o których mowa w załącznikach II i Ib do umowy o partnerstwie AKP-UE od daty wejścia w życie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 na mocy umowy o partnerstwie AKP-UE a dla środków, o których mowa w załącznikach I A i II Aa do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim od daty wejścia w życie decyzji Rady dotyczących pomocy finansowej dla KTZ na lata 2014–2020.

3. Po dniu 31 grudnia 2013 r. lub po dacie wejścia w życie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, jeśli nastąpi to później, nie można dysponować saldami pozostałymi z 10. EFR lub poprzednich EFR – chyba że Rada zdecyduje inaczej, stanowiąc jednomyślnie na podstawie wniosku Komisji – z wyjątkiem sald i środków umorzonych po odpowiedniej dacie, pochodzących z systemu gwarantującego stabilizację zysków z wywozu podstawowych produktów rolnych (Stabex) z tytułu EFR poprzedzających 9. EFR i środków, o których mowa w ust. 2 lit. b).

4. Nie można dysponować środkami umorzonymi z 10. EFR lub poprzednich EFR po dniu 31 grudnia 2013 r. lub po dniu wejścia w życie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, jeśli nastąpi to później, chyba że Rada zdecyduje inaczej, stanowiąc jednomyślnie na podstawie wniosku Komisji, z wyjątkiem środków umorzonych po odpowiedniej dacie, a pochodzących z systemu gwarantującego stabilizację zysków z wywozu podstawowych produktów rolnych (Stabex) z tytułu EFR poprzedzających 9. EFR, które są automatycznie przenoszone do odpowiednich krajowych programów orientacyjnych, o których mowa w art. 2 lit. a) ppkt (i) i art. 3 ust. 1, oraz z wyjątkiem środków przeznaczonych na sfinansowanie zasobów Instrumentu Inwestycyjnego, o których mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.

5. Całkowita kwota zasobów 11. EFR obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. Zobowiązania dotyczące środków 11. EFR, a w przypadku Instrumentu Inwestycyjnego – środków powracających, nie będą zaciągane po dniu 31 grudnia 2020 r., chyba że Rada zdecyduje inaczej, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji. Jednakże środki wniesione przez państwa członkowskie na podstawie 9., 10. i 11. EFR na sfinansowanie Instrumentu Inwestycyjnego pozostają dostępne do wykorzystania po dniu 31 grudnia 2020 r. do dnia, który zostanie określony w rozporządzeniu finansowym, o którym mowa w art. 10 ust. 2.

6. Dochody z odsetek od operacji finansowanych w ramach zobowiązań zaciągniętych w czasie obowiązywania poprzednich EFR, a także dotyczących środków 11. EFR zarządzanych przez Komisję są wpłacane na rachunki bankowe prowadzone w imieniu Komisji i są wykorzystywane zgodnie z przepisami art. 6. Zasady dysponowania dochodami z odsetek pochodzących zarządzanych przez EBI zostaną określone w ramach rozporządzenia finansowego, o którym mowa w art. 10 ust. 2.

7. W przypadku przystąpienia nowego państwa do Unii kwoty i klucze do ustalenia wkładów, o których mowa w ust. 2 lit. a), zostaną zmienione decyzją Rady stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji.

8. Zasoby finansowe można dostosowywać decyzją Rady stanowiącej jednomyślnie, szczególnie w przypadku postępowania zgodnego z art. 62 ust. 2 umowy o partnerstwie AKP-UE.

9. Każde państwo członkowskie może, bez uszczerbku dla zasad i procedur podejmowania decyzji określonych w art. 8, dobrowolnie wnieść do Komisji lub do EBI środki na rzecz wspierania celów umowy o partnerstwie AKP-UE. Państwa członkowskie mogą również współfinansować projekty lub programy, na przykład w ramach konkretnych inicjatyw zarządzanych przez Komisję lub EBI. Gwarantowana jest przy tym odpowiedzialność państw AKP za tego rodzaju inicjatywy na poziomie krajowym.

Rozporządzenia wykonawcze i finansowe, o których mowa w art. 10, zawierają niezbędne przepisy określające współfinansowanie z 11. EFR, a także współfinansowanie przez państwa członkowskie. Państwa członkowskie informują Radę z wyprzedzeniem o swoich dobrowolnych wkładach.

10. Unia i jej państwa członkowskie dokonają przeglądu wyników i oceniają stopień wykonania zobowiązań i wypłat oraz oceniają rezultaty i oddziaływanie dostarczonej pomocy. Przegląd zostanie przeprowadzony na podstawie wniosku Komisji.

Artykuł 2

Zasoby przydzielone państwom AKP

Kwota 29 089 mln EUR, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt (i), zostaje rozdzielona pomiędzy instrumenty współpracy w następujący sposób:

- a) kwota 24 365 mln EUR na finansowanie krajowych i regionalnych programów orientacyjnych. Kwota ma być wykorzystana na finansowanie:
 - (i) krajowych programów orientacyjnych w państwach AKP zgodnie z art. 1–5 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-UE;
 - (ii) regionalnych programów orientacyjnych wspierających współpracę i integrację regionalną i międzyregionalną państw AKP zgodnie z art. 6–11 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-UE;
- b) kwota 3 590 mln EUR na finansowanie współpracy wewnątrz AKP i współpracy międzyregionalnej z udziałem wielu lub wszystkich państw AKP, zgodnie z art. 12–14 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-UE. Powyższa pula środków może obejmować wsparcie strukturalne dla instytucji i organów utworzonych na mocy umowy o partnerstwie AKP-UE i które mogą podlegać nadzorowi zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w wymienionym załączniku, a także dla Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego, o którym mowa w art. 17 umowy o partnerstwie AKP-UE. Pula ta obejmuje pomoc na pokrycie wydatków operacyjnych Sekretariatu AKP, o którym mowa w pkt 1 i 2 protokołu 1 załączonego do umowy o partnerstwie AKP-UE;
- c) część zasobów, o których mowa w lit. a) i b), może zostać wykorzystana na pokrycie nieprzewidzianych potrzeb oraz

na łagodzenie niekorzystnych, krótkoterminowych skutków wstrząsów zewnętrznych, zgodnie z art. 60, 66, 68, 72, 72a i 73 umowy o partnerstwie AKP-UE i z art. 3 i 9 załącznika IV do umowy o partnerstwie AKP-UE, w tym – stosownie do potrzeb – na dodatkową krótkoterminową pomoc humanitarną i pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, w przypadku gdy niemożliwe jest sfinansowanie takiego wsparcia z budżetu Unii;

- d) kwota 1 134 mln EUR przydzielona EBI na finansowanie Instrumentu Inwestycyjnego na warunkach finansowania określonych w załączniku II do umowy o partnerstwie AKP-UE, obejmująca dodatkowy wkład w wysokości 500 mln EUR do zasobów Instrumentu Inwestycyjnego, zarządzanego jako fundusz odnawialny, oraz 634 mln EUR w formie dotacji na finansowanie dopłat do oprocentowania i pomocy technicznej związanej z projektem, ustanowionych w art. 1, 2 i 4 załącznika II do umowy o partnerstwie AKP-UE w okresie obowiązywania 11. EFR.

Artykuł 3

Zasoby przydzielone KTZ

1. Kwota 364,5 mln EUR, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt (ii), jest przydzielana zgodnie z nową decyzją o stowarzyszeniu zamorskim, która zostanie podjęta przez Radę przed dniem 31 grudnia 2013 r., z czego 359,5 mln EUR przeznaczone jest na finansowanie programów terytorialnych i regionalnych, a 5 mln EUR w formie kwoty przydzielonej EBI na finansowanie dotacji na spłatę odsetek i pomocy technicznej zgodnie z nową decyzją o stowarzyszeniu zamorskim.
2. W przypadku gdy jeden z KTZ uzyska niepodległość i przystąpi do umowy o partnerstwie AKP-UE, kwotę wskazaną w ust. 1, mianowicie 364,5 mln EUR pomniejsza się, a kwoty wskazane w art. 2 lit. a) ppkt (i) odpowiednio powiększa się decyzją Rady stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji.

Artykuł 4

Pożyczki z zasobów własnych EBI

1. Do kwoty przydzielonej na Instrument Inwestycyjny w ramach 9., 10. i 11. EFR, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. b), oraz kwoty określonej w art. 2 lit. d) dodaje się orientacyjną kwotę nie większą niż 2 600 mln EUR w formie pożyczek przyznawanych przez EBI z jego zasobów własnych. Zasoby te są przydzielane na cele określone w załączniku II do umowy o partnerstwie AKP-UE w kwocie nieprzekraczającej 2 500 mln EUR, która może być zwiększona w połowie okresu po decyzji podjętej przez organy zarządzające EIB oraz w kwocie nieprzekraczającej 100 mln EUR na cele określone w decyzji o stowarzyszeniu zamorskim na warunkach określonych w jego statucie oraz zgodnie z odnośnymi warunkami finansowania inwestycji, określonymi w załączniku II do umowy o partnerstwie AKP-UE i w decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.
2. Państwa członkowskie zobowiązują się do działania w charakterze gwaranta wobec EBI proporcjonalnie do swych wkładów do kapitału banku, zrzekając się jakichkolwiek praw do sprzeciwu, w odniesieniu do wszelkich zobowiązań finansowych wynikających dla pożyczkobiorców z umów zawartych przez EBI i dotyczących pożyczek z jego zasobów własnych, zgodnie z art. 1 ust. 1 załącznika II do umowy o partnerstwie AKP-UE i odpowiednimi przepisami decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.

3. Gwarancja, o której mowa w ust. 2, zostaje ograniczona do 75 % całkowitej kwoty środków uruchomionych przez EBI na mocy wszystkich umów w sprawie pożyczek oraz obejmuje ona wszelkie rodzaje ryzyka związane z projektami w sektorze publicznym. W przypadku projektów w sektorze prywatnym gwarancja obejmuje wszystkie rodzaje ryzyka politycznego, ale EBI poniesie w całości ryzyko handlowe.

4. Zobowiązania, o których mowa w ust. 2, są przedmiotem umów gwarancyjnych między każdym państwem członkowskim a EBI.

Artykuł 5

Operacje zarządzane przez EBI

1. Płatności na rzecz EBI z tytułu pożyczek specjalnych przyznanych państwom AKP, KTZ i francuskim departamentom zamorskim, wraz z wpływami i dochodami z operacjami w oparciu o kapitał wysokiego ryzyka, w ramach EFR poprzedzających 9. EFR zapisuje się na dobro państw członkowskich proporcjonalnie do ich wkładów wniesionych do EFR, do których odnoszą się te kwoty, chyba że Rada zadecyduje, stanowiąc jedomyślnie na wniosek Komisji, o przeniesieniu ich do rezerwy lub przydzieleniu na inne cele.

2. Od sum zapisywanych na dobro państw członkowskich z góry odlicza się wszelkie prowizje należne EBI za zarządzanie pożyczkami i operacjami, o których mowa w ust. 1.

3. Wpływy i dochody, które EBI uzyskuje z operacji dokonywanych w ramach Instrumentu Inwestycyjnego z tytułu 9., 10. i 11. EFR, wykorzystywane są do dalszych operacji w ramach Instrumentu Inwestycyjnego zgodnie z art. 3 załącznika II do umowy o partnerstwie AKP-UE po potrąceniu wyjątkowych wydatków i zobowiązań powstałych w związku z Instrumentem Inwestycyjnym.

4. EBI otrzymuje wynagrodzenie na zasadzie pełnej rekompensaty za zarządzanie operacjami Instrumentu Inwestycyjnego, o których mowa w ust. 3, zgodnie z art. 3 ust. 1a załącznika II do umowy o partnerstwie AKP-UE i z odnośnymi przepisami decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.

Artykuł 6

Zasoby zarezerwowane na wydatki pomocnicze Komisji powiązane z EFR

1. Z zasobów 11. EFR pokrywane są koszty działań wspierających. Z zasobów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt (iii) i art. 1 ust. 6, pokrywane są wszelkie koszty związane z programowaniem i uruchomieniem EFR, które mogą nie zostać uwzględnione w dokumentach strategicznych i wieloletnich programach orientacyjnych, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym, które ma zostać przyjęte zgodnie z art. 10 ust. 1 niniejszej umowy. Komisja, regularnie co dwa lata, przedstawia informacje na temat wykorzystania tych zasobów oraz na temat dalszych wysiłków, jakie należy podjąć, aby uzyskać dodatkowe oszczędności i korzyści. Komisja z wyprzedzeniem informuje państwa członkowskie o wszelkich dodatkowych kwotach z budżetu UE przeznaczonych na realizację EFR.

2. Z zasobów na działania wspierające mogą być pokrywane wydatki Komisji związane z:

- a) przygotowaniem, kontynuowaniem, monitorowaniem, rachunkowością, audytem i oceną, w tym informowaniem na temat wyników, które to działania są niezbędne do programowania i uruchomienia zasobów EFR;
- b) osiąganiem celów EFR poprzez badania w zakresie polityki rozwoju, opracowania, spotkania, działania informacyjne i związane ze zwiększaniem świadomości społecznej, szkolenia i publikacje, w tym udzielanie informacji i działania komunikacyjne dotyczące m.in. wyników programów EFR. Budżet przydzielony na działania komunikacyjne zgodne z niniejszą umową obejmuje także komunikację instytucjonalną na temat priorytetów politycznych Unii w związku z EFR; oraz
- c) sieciami komputerowymi służącymi do wymiany informacji, a także wszelkie inne wydatki na pomoc administracyjną lub techniczną, związane z programowaniem i wykonaniem EFR.

Z zasobów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt (iii) oraz w art. 1 ust. 6, pokrywane są również wydatki zarówno służb centralnych Komisji, jak i przedstawicielstw Unii, ponoszone na wsparcie administracyjne konieczne do programowania działań finansowanych w ramach umowy o partnerstwie AKP-UE i decyzji o stowarzyszeniu zamorskim oraz zarządzania nimi.

Zasoby, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt (iii) oraz w art. 1 ust. 6, nie są przeznaczone na podstawowe zadania europejskiej służby publicznej.

3. Zasoby na działania wspierające służące zwiększeniu wpływu programów EFR wymienione w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt (iii) obejmują wydatki Komisji związane z wdrażaniem kompleksowych ram dotyczących wyników oraz pogłębionego monitorowania i oceny programów EFR, począwszy od 2014 r. Zasoby te będą również wspierać działania Komisji na rzecz poprawy zarządzania finansowego i prognozowania EFR poprzez regularne opracowywanie sprawozdań z postępów prac.

ROZDZIAŁ II

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE I KOŃCOWE

Artykuł 7

Wkłady do 11. EFR

1. Co roku Komisja, biorąc pod uwagę prognozy EBI dotyczące zarządzania Instrumentem Inwestycyjnym i jego funkcjonowania, sporządza i przedstawia Radzie w terminie do dnia 20 października zestawienie zobowiązań, płatności i rocznej kwoty wezwań do wniesienia wkładów w bieżącym roku budżetowym i w dwóch kolejnych latach. Wysokość tych kwot opiera się na zdolności do skutecznego zapewnienia proponowanego poziomu zasobów.

2. Na wniosek Komisji, określający części przypadające odpowiednio Komisji i EBI, Rada decyduje, stanowiąc większością kwalifikowaną, zgodnie z art. 8, o pułapie rocznej kwoty wkładów w drugim roku po przedstawieniu wniosku Komisji (n + 2) oraz – w ramach pułapu ustalonego w poprzednim roku – o rocznej kwocie wezwania do wniesienia wkładów w pierwszym roku po przedstawieniu wniosku Komisji (n + 1).

3. Jeżeli wysokość wkładów, o których zdecydowano zgodnie z ust. 2, odbiega od rzeczywistych potrzeb 11. EFR w danym roku budżetowym, Komisja przedstawia Radzie wnioski dotyczące zmiany wysokości wkładów w ramach pułapu, o którym mowa w ust. 2. W tym względzie Rada podejmuje decyzję większością kwalifikowaną zgodnie z art. 8.

4. Wezwania do wniesienia wkładów nie mogą przekroczyć pułapu, o którym mowa w ust. 2; pułapu nie można też podwyższyć, chyba że Rada tak zdecyduje, stanowiąc większością kwalifikowaną, zgodnie z art. 8 w przypadkach specjalnych potrzeb wynikających z wyjątkowych lub nieprzewidzianych okoliczności, takich jak sytuacje pokryzysowe. W takim przypadku Komisja i Rada czuwają nad tym, by wysokość wkładów odpowiadała oczekiwanym płatnościom.

5. Co roku Komisja, biorąc pod uwagę prognozy EBI, przedstawia Radzie w terminie do dnia 20 października szacunkowe zestawienie zobowiązań, płatności i wkładów w odniesieniu do każdego z kolejnych trzech lat budżetowych.

6. W odniesieniu do środków przenoszonych z poprzednich EFR do 11. EFR, zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. b), wkłady każdego państwa członkowskiego oblicza się proporcjonalnie do wkładu każdego państwa członkowskiego wnoszonego do danego EFR.

W odniesieniu do środków pozostałych z 10. EFR i środków z poprzednich EFR, które nie są przenoszone do 11. EFR, ich wpływ na wkład każdego państwa członkowskiego jest obliczany proporcjonalnie do wkładu każdego państwa członkowskiego wnoszonego do 10. EFR.

7. Szczegółowe zasady wnoszenia wkładów przez państwa członkowskie są określone w rozporządzeniu finansowym, o którym mowa w art. 10 ust. 2.

Artykuł 8

Komitet Europejskiego Funduszu Rozwoju

1. Przy Komisji ustanawia się komitet („Komitet EFR”) składający się z przedstawicieli rządów państw członkowskich, odpowiedzialny za zasoby 11. EFR, którymi zarządza Komisja. Komitetowi EFR przewodzi przedstawiciel Komisji, a obsługę sekretariatu zapewnia Komisja. Obserwator reprezentujący EB I uczestniczy w obradach komitetu dotyczących zagadnień związanych z EBI.

2. W Komitecie EFR głosy państw członkowskich ważone są w następujący sposób:

Państwo członkowskie	Liczba głosów
Belgia	33
Bułgaria	2
Republika Czeska	8
Dania	20
Niemcy	206
Estonia	1

Państwo członkowskie	Liczba głosów
Irlandia	9
Grecja	15
Hiszpania	79
Francja	178
Chorwacja (*)	[2]
Włochy	125
Cypr	1
Łotwa	1
Litwa	2
Luksemburg	3
Węgry	6
Malta	1
Niderlandy	48
Austria	24
Polska	20
Portugalia	12
Rumunia	7
Słowenia	2
Słowacja	4
Finlandia	15
Szwecja	29
Zjednoczone Królestwo	147
Razem UE-27	998
Razem UE-28 (*)	[1 000]

(*) Szacowana liczba głosów.

3. Komitet EFR stanowi większością kwalifikowaną wynoszącą 720 głosów z 998, a głosowanie ma wynik pozytywny, jeśli za przyjęciem wniosku zgłasza co najmniej 14 państw członkowskich. Mniejszość blokująca wynosi 279 głosów.

4. W przypadku przystąpienia nowego państwa do Unii wagi głosów określone w ust. 2 oraz większość kwalifikowana, o której mowa w ust. 3, są zmieniane na mocy decyzji Rady stanowiącej jednomyślnie.

5. Rada przyjmuje regulamin Komitetu EFR, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji.

Artykuł 9

Komitet Instrumentu Inwestycyjnego

1. Pod auspicjami EBI ustanawia się komitet („Komitet Instrumentu Inwestycyjnego”) składający się z przedstawicieli rządów

państw członkowskich i przedstawiciela Komisji. EBI zapewnia sekretariat i obsługę komitetu. Przewodniczący Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego jest wybierany przez i spośród członków tego komitetu.

2. Rada przyjmuje regulamin Komitetu Instrumentu Inwestycyjnego, stanowiąc jednomyślnie.

3. Komitet Instrumentu Inwestycyjnego stanowi większością kwalifikowaną zgodnie z art. 8 ust. 2 i 3.

Artykuł 10

Przepisy wykonawcze

1. Bez uszczerbku dla art. 8 niniejszej umowy i określonych w niej praw głosu państw członkowskich wszelkie odnośne przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 617/2007 z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie realizacji 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju na mocy umowy o partnerstwie AKP-WE⁽¹⁾ do 10. EFR i rozporządzenia Komisji (WE) nr 2304/2002 z dnia 20 grudnia 2012 r. wprowadzającego w życie decyzję Rady 2001/822/WE⁽²⁾ w sprawie pomocy dla KTZ pozostają w mocy do czasu przyjęcia przez Radę rozporządzenia w sprawie realizacji 11. EFR („rozporządzenie wykonawcze do 11. EFR”) oraz przepisów wykonawczych do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim. Rozporządzenie wykonawcze do 11. EFR przyjmuje się jednomyślnie na wniosek Komisji, po konsultacji z EBI. Przepisy wykonawcze dotyczące unijnej pomocy finansowej dla KTZ zostają przyjęte po przyjęciu przez Radę, stanowiącą jednomyślnie i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, nowej decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.

Rozporządzenie wykonawcze do 11. EFR i przepisy wykonawcze do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim zawierają odpowiednie zmiany i ulepszenia w procedurach programowania i podejmowania decyzji, zapewniając optymalną harmonizację procedur Unii i 11. EFR. Rozporządzenie wykonawcze do 11. EFR utrzymuje ponadto szczególne procedury dotyczące zarządzania Instrumentem na rzecz Pokoju w Afryce. Pamiętając, że pomoc finansowa i techniczna na wykonanie art. 11b umowy o partnerstwie AKP-UE będzie finansowana przez szczegółowe instrumenty inne niż te, które są przeznaczone na finansowanie współpracy AKP-UE, działania opracowywane zgodnie z tymi przepisami wymagają zatwierdzenia w drodze uprzednio określonych procedur zarządzania budżetowego.

Rozporządzenie wykonawcze do 11. EFR zawiera stosowne środki umożliwiające dopasowanie wysokości środków finansowych przekazywanych z 11. EFR i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w celu sfinansowania projektów współpracy między unijnymi regionami najbardziej oddalonymi i państwami AKP, a także KTZ w regionie Karaibów, w Afryce Zachodniej i na Oceanie Indyjskim, w szczególności uproszczone mechanizmy wspólnego zarządzania takimi projektami.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną zgodnie z art. 8, przyjmuje rozporządzenie finansowe na wniosek Komisji

i po przedstawieniu przez EBI opinii w kwestii przepisów, które go dotyczą, oraz po zaopiniowaniu przez Trybunał Obrachunkowy.

3. Komisja przedstawi wnioski dotyczące rozporządzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, przewidujące między innymi możliwość powierzenia stronom trzecim wykonania zadań.

Artykuł 11

Realizacja finansowa, rachunkowość, audyt i absolutorium

1. Komisja podejmuje się finansowej realizacji pul, którymi zarządza, a w szczególności finansowej realizacji projektów i programów, zgodnie z rozporządzeniem finansowym, o którym mowa w art. 10 ust. 2. W odniesieniu do odzyskiwania kwot nienależnie wypłaconych decyzje Komisji stanowią tytuł wykonawczy zgodnie z art. 299 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

2. EBI zarządza Instrumentem Inwestycyjnym i przeprowadza operacje w jego ramach w imieniu Unii zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu finansowym, o którym mowa w art. 10 ust. 2. W takim przypadku EBI działa na ryzyko państw członkowskich. Wszelkie prawa wynikające z takich operacji, w szczególności prawa wierzyciela lub właściciela, przysługują państwom członkowskim.

3. EBI podejmuje się, zgodnie ze swoim statutem i najlepszymi praktykami bankowymi, finansowej realizacji działań za pomocą pożyczek z jego zasobów własnych, o których mowa w art. 4, w odpowiednich przypadkach połączonych z dotacjami na spłatę odsetek pozyskiwanymi z zasobów EFR przeznaczonych na dotacje.

4. Dla każdego roku budżetowego Komisja sporządza i zatwierdza sprawozdanie finansowe EFR i przesyła je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.

5. EBI przesyła co roku Komisji i Radzie swoje sprawozdanie roczne z realizacji operacji finansowanych z zasobów EFR, którymi zarządza.

6. Z zastrzeżeniem ust. 9 niniejszego artykułu Trybunał Obrachunkowy wykonuje uprawnienia przyznane mu artykułem 287 TFUE w odniesieniu do działań EFR. Warunki, na jakich Trybunał Obrachunkowy wykonuje swe uprawnienia, są określone w rozporządzeniu finansowym, o którym mowa w art. 10 ust. 2.

7. Absolutorium z zarządzania finansami EFR, z wyłączeniem operacji, którymi zarządza EBI, jest udzielane Komisji przez Parlament Europejski zgodnie z zaleceniem Rady, stanowiącej większością kwalifikowaną zgodnie z art. 8.

8. Działania finansowane z zasobów EFR zarządzanych przez EBI podlegają procedurze kontroli i procedurze udzielania absolutorium przewidzianym w statucie EBI dla wszystkich jego operacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 13.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 21.12.2002, s. 82.

*Artykuł 12***Klauzula przeglądowa**

Artykuł 1 ust. 3 i artykuły zawarte w rozdziale II, z wyjątkiem art. 8, mogą być zmienione przez Radę stanowiącą jednomyślnie na wniosek Komisji. EBI przyłącza się do wniosku Komisji w sprawach odnoszących się do jego działań i tych podejmowanych w ramach Instrumentu Inwestycyjnego.

*Artykuł 13***Europejska Służba Działań Zewnętrznych**

Niniejsza umowa jest stosowana zgodnie z decyzją 2010/427/UE określającą organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych.

*Artykuł 14***Ratyfikacja, wejście w życie i okres obowiązywania**

1. Każde państwo członkowskie zatwierdza niniejszą umowę zgodnie z własnymi wymogami konstytucyjnymi. Rządy poszczególnych państw członkowskich powiadamiają Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej o zakończeniu procedur wymaganych dla wejścia w życie niniejszej umowy.

2. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po zawiadomieniu o zatwierdzeniu niniejszej umowy przez ostatnie państwo członkowskie.

3. Niniejsza umowa jest zawarta na ten sam okres co wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 załączone do umowy o partnerstwie AKP-UE oraz decyzja o stowarzyszeniu zamorskim (2014–2020). Niemniej jednak, niezależnie od postanowień art. 1 ust. 4, niniejsza umowa pozostaje w mocy tak długo, jak będzie to konieczne do całkowitego wykonania wszelkich operacji finansowanych na podstawie umowy o partnerstwie AKP-UE, decyzji o stowarzyszeniu zamorskim i wieloletnich ram finansowych.

*Artykuł 15***Autentyczne wersje językowe**

Niniejsza umowa, sporządzona w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne, zostaje złożona do depozytu w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, który przekazuje uwierzytelniony odpis każdemu z rządów państw sygnatariuszy.

Съставено в Люксембург и Брюксел съответно на двадесет и четвърти юни и на двадесет и шести юни две хиляди и тринадесета година.

Hecho en Luxemburgo y en Bruselas, el veinticuatro de junio de dos mil trece y el veintiseis de junio de dos mil trece respectivamente.

V Lucemburku dne dvacátého čtvrtého června dva tisíce třináct a v Bruselu dne dvacátého šestého června dva tisíce třináct.

Udfærdiget i Luxembourg og Bruxelles, henholdsvis den fireogtyvende juni og den seksogtyvende juni to tusind og tretten.

Geschehen zu Luxemburg und Brüssel am vierundzwanzigsten Juni beziehungsweise am sechsundzwanzigsten Juni zweitausenddreizehn.

Kahe tuhande kolmeteistkümnenda aasta juunikuu kahekümne neljandal päeval Luxembourgis ja kahe tuhande kolmeteistkümnenda aasta juunikuu kahekümne kuuendal päeval Brüsselis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο και στις Βρυξέλλες στις είκοσι τέσσερις Ιουνίου και στις είκοσι έξι Ιουνίου του έτους δύο χιλιάδες δεκατρία, αντιστοίχως.

Done at Luxembourg and Brussels, on the twenty-fourth day of June and on the the twenty-sixth day of June in the year two thousand and thirteen, respectively.

Fait à Luxembourg et à Bruxelles, le vingt-quatre juin et le vingt-six juin deux mille treize respectivement.

Fatto a Lussemburgo e a Bruxelles, rispettivamente addì ventiquattro giugno e ventisei giugno duemilatre-dici.

Luksemburgā un Briselē, attiecīgi, divi tūkstoši trīspadsmitā gada divdesmit ceturtajā jūnijā un divdesmit sestajā jūnijā.

Priimta atitinkamai du tūkstančiai trylikų metų birželio dvidešimt ketvirtą dieną ir birželio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge ir Briuselyje.

Kelt Luxembourgban, a kétezer-tizenharmadik év június havának huszonnegyedik napján, illetve Brüsszelben, a kétezer-tizenharmadik év június havának huszonhatodik napján.

Magħmul fil-Lussemburgu u fi Brussell, fl-erbgha u ghoxrin jum ta' Ġunju u fis-sitta u ghoxrin jum ta' Ġunju fis-sena elfejn u tlettax, rispettivament.

Gedaan te Luxemburg en te Brussel op vierentwintig, respectievelijk zesentwintig juni tweeduizend dertien

Sporządzono w Luksemburgu i w Brukseli odpowiednio dnia dwudziestego czwartego czerwca i dwudziestego szóstego czerwca roku dwa tysiące trzynastego.

Feito no Luxemburgo e em Bruxelas, em vinte e quarto e vinte e seis de junho de dois mil e treze, respetivamente.

Íntocmit la Luxemburg și Bruxelles, la douăzeci și patru iunie și, respectiv, la douăzeci și șase iunie două mii treisprezece.

V Luxemburgu dvadsiateho štvrtého júna a v Bruseli dvadsiateho šiesteho júna dvetisíctrinásť.

Sestavljeno v Luxembourgju in Bruslju na štiriindvajseti dan meseca junija oziroma šestindvajseti dan meseca junija leta dva tisoč trinajst.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäneljäntenä päivänä kesäkuuta ja Brysselissä kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattakolmetoista.

Som skedde i Luxemburg och Bryssel den tjugofjärde juni respektive den tjugosjätte juni tjugohundratretton.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

За Република България

Za prezidenta České republiky

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

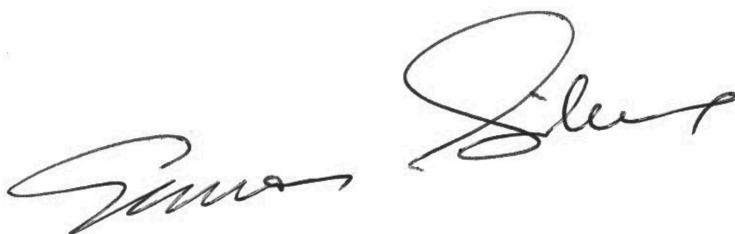
Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

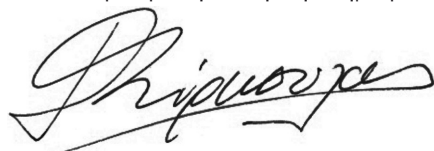
Eesti Vabariigi nimel

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland

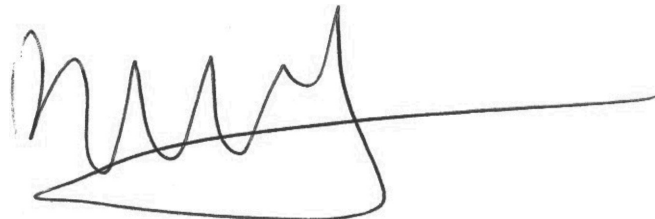
Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

Pour le Président de la République française

Per il Presidente della Repubblica italiana

Για τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας

Latvijas Republikas Valsts prezidenta vārdā –

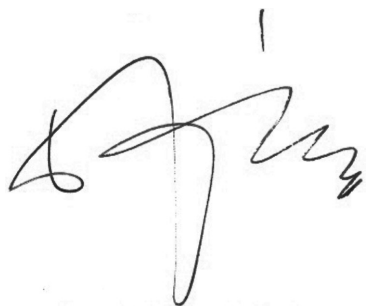
Lietuvos Respublikos Prezidento vardu

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

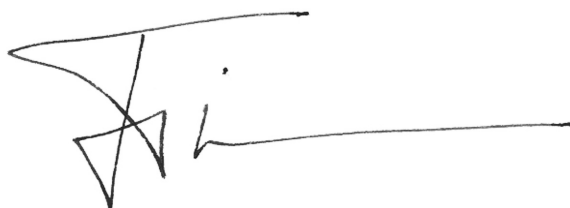
Magyarország köztársasági elnöke részéről

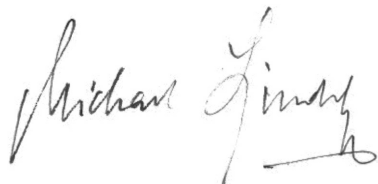
Għall-President tar-Repubblika ta' Malta

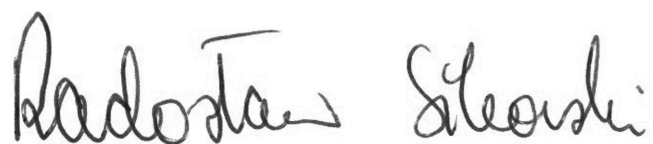
Voor Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Za Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

Pelo Presidente da República Portuguesa

Pentru România

Za predsednika Republike Slovenije

Za prezidenta Slovenskej republiky

Suomen tasavallan hallituksen puolesta

För republiken Finlands regering

För Konungariket Sveriges regering

For Her Majesty The Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland